

kes os nok en Gang at træffes under friere Former, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at da skal baade Hovedstolen og Renterne blive betalt til sidste Hvid.

Brorsen: I min Omtale af Lovforslaget rettede jeg nogle Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, som ogsaa i Dag i sin Tale har besvaret en Del af dem, men jeg maa sige, at det er særlig det ærede Medlem Hr. P. Munch, der har paataget sig ikke alene at forsvare Lovforslaget, men ogsaa at give Svar paa Spørgsmaal, som jeg rettede til den højtærede Forsvarsminister. Alligevel er der forskellige Ting tilbage, men jeg kan tænke mig, at det maaske er af den Slags Ting, man i det hele ikke vilde give mig Svar paa. Jeg nævnde f. Eks. bestemte, at jeg meget kunde ønske at vide, hvorledes Artilleriet skulde være organiseret, hvor mange Kanoner det skulde indeholde, det plejer man at faa at vide i et nyt Forslag. Der staar ganske kort i en af Lovforslagets Paragraffer, at der for hver tiende Fodfolksgruppe skulde være en Artillerigruppe. Saa spurgte jeg, om vi ikke kunde faa at vide, hvorledes dette Artilleri tænkte organiseret. Det har jeg ikke faaet Svar paa, hverken af det ærede Medlem Hr. P. Munch eller af den højtærede Forsvarsminister.

Jeg skal først vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. P. Munch. Det ærede Medlem kom ind paa Forholdene i 1922 og mente, at vi fra Venstres Side i Stedet for at have vendt os til de Konservative udmærket godt kunde have faaet et Forlig med det radikale Venstre. Det maa jeg benægte. Saaledes som hele Stillingen var, saaledes som hele den udenrigspolitiske Situation var, og saaledes som Venstre saa paa denne Situation, kunde vi det ikke, naar vi dermed sammenholdt, hvorledes de Radikales Stilling var. Det var ganske haabløst for Venstre at tænke paa at naa en Overenskomst ved Forhandling med det radikale Venstre. Det er for øvrigt ganske overflødigt at komme ind paa Betragtninger i den Henseende, for det har vi debatteret adskillige Gange. Jeg nævner det kun i Forbigaaende, fordi det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde derpaa. Det ærede Medlem maatte naturligvis give mig Ret i, at ved Ordningen af 1922 fik man foruden det meget andet, der ændredes, en Nedgang i Militærudgifterne, men han forklarede det paa sin egen Vis, idet han sagde, at Aarsagen dertil var i Virkeligheden den, at det radikale Venstre efterhaanden ved mid-

lertidige Love havde bragt Militærudgifterne ned, og det, der skete i 1922, var egentlig kun, at man fæstnede det, den radikale Regering saaledes havde opnaaet. Dette forekommer mig at være noget ved Siden af. Jeg skal henvise til, hvad der staar i Beretningen fra det Udvalg, der havde med Afrustningsforslaget at gøre i sidste Samling, hvor vi fra Venstres Side bl. a. udtalte — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Linier —: „Statsregnskabets Tal udviser, at Udgifterne paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter i 1922—23 beløb sig til — og vel at mærke da Lovens af 1909 fastsatte Rammer var betydelig indsnævret — i alt ca. 55 Mill. Kr. Udgifterne til de samme Formaal er paa Finansloven for 1924—25 ca. 48 Mill. Kr.“ Man vil altsaa se, at det var en betydelig Nedgang, en Nedgang fra 55 til ca. 48 Millioner, som vi naaede ved Ordningen af 1922. Samtidig dermed — det skal jeg slet ikke komme ind paa — fik vi en i alle Henseender mere tidssvarende Ordning end den, vi gik bort fra. I samme Forbindelse nævnte det ærede Medlem Hr. P. Munch, at det var vanskeligt at opretholde Paastanden om, at vi her i Danmark — det var noget, jeg havde udtalt — var i forreste Linie, hvad Nedrustning angaar. Jeg tror ikke, det er saa vanskeligt at fastholde. Ogsaa i den Henseende skal jeg henvise til den afgivne Beretning, hvor der findes en Del ganske interessante Tal og Sammenligninger mellem Danmark og andre smaa Lande. Hvad saadanne Sammenligninger angaar, vil jeg give det ærede Medlem Ret i, at de har sine Vanskeligheder, men jeg tror, at naar vi holder os til Sammenligninger mellem Danmark og de andre nordiske Lande, Norge, Sverige, Finland og endvidere Lande som Holland og Svejts, er der alligevel Mulighed for Sammenligninger, der dog har nogen Betydning. Men det ærede Medlem gaar saa over til en Sammenligning mellem Danmark og Frankrig; det er mig ubegribeligt, at han vil anstille en saadan Sammenligning. Man kan sige, at Frankrig forud for 1914 var et Land, der anvendte næsten hele sin økonomiske og fysiske Kraft paa at naa saa vidt, at det, hvis Krig skulde bryde ud, stod med den mest fuldendte Rustning, og naar vi henser til Begiverne i Verdenskrigen, maa vi sige, at det var enestaaende, hvad Frankrig i den Henseende opnaaede. Men det forekommer mig rigtignok, at en Sammenligning mellem Danmark og Frankrig er